Tárgy: kirendelt ügyvéd eljárási cselekményt elmulasztó magatartása

Budapesti Regionális Fegyelmi Bizottság
Fegyelmi Tanácsa

Ügyszám: **2025.F.238/4.**

A Budapesti Regionális Fegyelmi Bizottság Fegyelmi Tanácsa **[…]** budapesti ügyvéd ellen folyamatban lévő fegyelmi eljárásban 2025. december 1. napján tárgyalás tartása nélkül meghozta az alábbi fegyelmi

h a t á r o z a t o t :

A Fegyelmi Tanács megállapítja, hogy **[…]** eljárás alá vont volt ügyvéd szándékos fegyelmi vétséget követett el, ezért

200.000.-Ft, azaz Kétszázezer forint pénzbírság

fegyelmi büntetéssel sújtja.

A Fegyelmi Tanács kötelezi az eljárás alá vont volt ügyvédet arra, hogy a kiszabott pénzbírságot, valamint 30.000,- Ft átalányköltséget 30 napon belül fizessen meg a Budapesti Ügyvédi Kamara pénztárába, vagy banki utalással teljesítse a Budapesti Ügyvédi Kamara bankszámlaszámára.

I n d o k o l á s

A bejelentés és az előzetes vizsgálat:
2025. 03. 17. napján érkezett bíróság bírájának bejelentése, amelyben az eljárás alá vont ügyvéd ügyvédi tevékenységből eredő kötelességszegését kifogásolta.

2025. 03. 27. napján a Budapesti Ügyvédi Kamara vezető fegyelmi biztosa az előzetes vizsgálatot elrendelte.

Az eljárás alá vont ügyvéd észrevételében fegyelmi felelősségét elismerte.

2025. 09. 03. napján a Budapesti Ügyvédi Kamara fegyelmi biztosa a fegyelmi eljárás kezdeményezéséről határozott és indítványozta a fegyelmi ügy tárgyaláson kívüli elbíráslást.

A tényállás:
Az eljárás alá vont ügyvéd védőként került kirendelésre, illetve kijelölésre a III. r. vádlott védelmének ellátására a lopás bűntette és más bűncselekmények miatt M.J. és 2 társa ellen indult büntetőügyben.

Az eljárás alá vont ügyvéd a védőt kirendelő határozatot és a tárgyalásra vonatkozó idézést átvette, azonban azon szabályszerű idézés ellenére nem jelent meg, távolmaradását előzetesen nem mentette ki, helyettesítéséről nem gondoskodott.

A bíróság a tárgyalást elhalasztotta, melyre eljárás alá vont ügyvédet 50.000 Ft rendbírsággal sújtva írásban rendelte idézni, egyben kötelezte a tárgyaláson megjelent I. r. vádlott védőjének megjelenésével kapcsolatos bűnügyi költség megfizetésére.
Az eljárás alá vont ügyvéd az idézést átvette, azonban a soron következő tárgyaláson szabályszerű idézés ellenére ismételten nem jelent meg, távolmaradását előzetesen nem mentette ki, helyettesítéséről nem gondoskodott. A bíróság a megtartott tárgyaláson megállapította, hogy a rendbírságot kiszabó végzése jogorvoslati nyilatkozat hiányában jogerőre emelkedett és új védő kirendelése iránt intézkedett.

Az eljárás alá vont ügyvéd védekezése:
Az eljárás alá vont ügyvéd írásbeli észrevételében fegyelmi felelősségét elismerte. Beadványában arra hivatkozott, hogy a jelen ügy tárgyát képező büntetőügy iratai nem jutottak el hozzá, nem került felvezetésre az elektronikus naptárba sem, így nem volt tudomása a tárgyalási időpontokról. Kollégái munkájával nem volt elégedett, meg is vált tőlük.

Előadta, hogy a letöltési igazolások nem állnak rendelkezésére, azok tartalmát nem vitatja. Utalt arra is, hogy a többi kirendeléses ügyében nem fordult elő hasonló eset.

A fegyelmi biztos végindítványa:
A fegyelmi biztos fegyelmi eljárást kezdeményező határozatában foglaltak szerint arra az álláspontra helyezkedett, hogy a rendelkezésre álló adatok és iratok alapján fennáll a gyanúja annak, hogy eljárás alá vont ügyvéd az ügyvédi tevékenység során több szakmai szabályt is megsértett azzal, hogy a tárgyalásokon szabályszerű idézés ellenére nem jelent meg, távolmaradását előzetesen nem mentette ki, helyettesítéséről nem gondoskodott. Az eljárás adatai alapján alapos a gyanú arra a fegyelmi biztos szerint, hogy az eljárás alá vont ügyvéd megvalósította a kirendelt védői feladatok nem teljesítésére vonatkozó fegyelmi vétségeket és ezzel 1 rendbeli szándékos fegyelmi vétséget követett el. A felrótt magatartások álláspontja szerint az ügyvédségbe és az ügyvédi tevékenységbe vetett közbizalom megingatására, illetve az ügyvédi hivatás méltóságának megsértésére alkalmasak. A fegyelmi biztos a 2017. LXXVIII. törvény az ügyvédi tevékenységről (Üttv). 127. § (1) bekezdése és a 20/2018. (IX.16.) MÜK szabályzat a fegyelmi eljárásról (FESZ) 22.1. pontja alapján indítványozta a fegyelmi ügy tárgyaláson kívüli elbírálását

A Fegyelmi Tanács döntése és jogi indoka:
A Fegyelmi Tanács a fegyelmi biztos által előterjesztett indítványt megalapozottnak találta.

Az Üttv. 107. § a) pontja szerint fegyelmi vétséget követ el az ügyvédi tevékenységet gyakorló kamarai tag, ha az ügyvédi tevékenység gyakorlása során az e tevékenység gyakorlásából eredő, jogszabályban, a Magyar Ügyvédi Kamara Alapszabályában és a területi kamara alapszabályában, vagy etikai szabályzatban meghatározott kötelezettségét szándékosan vagy gondatlanságból megszegi.

Az Üttv. 1. § (1) bekezdése alapján az ügyvédi hivatás – jogi szakértelemmel, törvényes eszközökkel és módon, a közhatalmi szervektől függetlenül – az ügyfél jogai és jogos érdekei érvényesítésének, kötelezettségei teljesítésének elősegítésére, az ellenérdekű felek közötti jogvita – lehetőség szerinti – megegyezéssel történő lezárására irányuló tevékenység.
A (3) bekezdés rögzíti, hogy az ügyvédi tevékenység gyakorlójának az ügyvédi tevékenységet lelkiismeretesen, a legjobb tudása szerint, a jogszabályok megtartásával kell gyakorolnia.

Az Üttv. 36. § (1) bekezdése szerint az ügyvéd kirendelés esetén kirendelt védőként, eseti gondnokként, eseti gyámként, ügygondnokként (a továbbiakban együtt: kirendelt ügyvéd) jár el.
A (2) bekezdés alapján a kirendelt ügyvéd köteles az ügyben eljárni, a hatóság, a nyomozó hatóság, az ügyészség, a közjegyző és a bíróság (e fejezetben a továbbiakban együtt: hatóság) idézésének eleget tenni, továbbá a terhelttel, illetve, ha az ügy természete lehetővé teszi, a képviselt személlyel a kapcsolatot késedelem nélkül felvenni.
Az (5) bekezdés alapján a kirendelt ügyvéd a helyettesítéséről úgy köteles gondoskodni, hogy az az eljárást ne akadályozza és ne sértse a terhelt vagy a képviselt személy érdekeit.

Az Üttv. 40. § (1) bekezdése szerint az ügyvéd és az európai közösségi jogász a büntetőeljárásban a terhelt védőjeként eljárhat.
A (2) bekezdés alapján a védői tevékenység ellátása során az ügyvéd és az európai közösségi jogász a terhelt védekezéshez való joga gyakorlásának keretei között a terhelt érdekeinek elsődlegessége alapján jár el.

A 6/2018. (III.26.) MÜK szabályzata az ügyvédi hivatás etikai szabályairól és elvárásairól (ÜESZ) 2.1. pontja szerint az ügyvédi tevékenység gyakorlója köteles igénybe venni minden törvényes eszközt ügyfele jogai és jogos érdekei érvényesítéséhez, ennek keretében jogi képviselet ellátása esetén az ellenérdekű fél jogi képviselőjével, annak hozzájárulása esetén vagy jogi képviselő hiányában közvetlenül az ellenérdekű féllel, továbbá – jogellenes befolyásolásuk nélkül – a tanúval, a szakértővel és az eljárás más résztvevőivel értekezhet és információkat cserélhet.

Az ÜESZ 2.2. pontja szerint az ügyvédi tevékenység gyakorlója a rábízott ügyet a tényállást ismerve, jogilag felkészülten, elsősorban az ügyfél tényelőadásainak szem előtt tartásával látja el.

Az ÜESZ 2.4. pontja kimondja, hogy az ügyvédi tevékenység gyakorlója nem tanúsíthat olyan magatartást, mely ellentétes az ügyfél jogos érdekével.

Az ÜESZ 2.6. pontja alapján az ügyvédi tevékenység gyakorlójának a feladatait megbízás, kirendelés alapján, munkaviszonyban és pártfogó ügyvédként is ugyanazon elhivatottsággal kell ellátnia.

Az ÜESZ 8.7. pontja kimondja, hogy a védő a feladata teljesítése során
a) lehetőség szerint jelen van a nyomozati, illetve bizonyítási cselekménynél, annak során a magatartásával a védekezést segíti elő,

Az ÜESZ 8.9. pontja alapján a védő a legjobb tudása és lelkiismerete szerint jár el ügyfele érdekében. A kirendelt védő jogosult a megbízás lehetőségéről a terheltet, vagy – az ügyvédi titok megtartása mellett – reá tekintettel mást felvilágosítani.

Az ÜESZ 12.1. pontja szerint az ügyvédi tevékenység gyakorlója a kamarai szervek szabályzatait és határozatait tevékenysége folytatása során köteles betartani.

Az ÜESZ 13.10. pontja kimondja, hogy az ügyvédi tevékenység gyakorlója a tájékoztatás, a megbízás teljesítésének elmulasztásával, a személyes kapcsolattartás mellőzésével vagy más magatartásával nem veszélyeztetheti az ügyfélnek az ügyvédségbe és az ügyvédi tevékenységbe vetett általános bizalmát.

A Fegyelmi Tanács rögzíti, hogy egy ügyvédnek, mint az igazságszolgáltatási hivatásrend tagjának, gyakorlójának fokozottan kell ügyelnie arra, hogy az őt terhelő kötelezettségeknek eleget tegyen, hivatását a jogszabályok megtartásával gyakorolja és kizárólag olyan magatartást tanúsítson, amely nem csorbítja az ügyvédi kar tekintélyét. Nyilvánvaló, hogy az eljárás alá vont ügyvédnek az a magtartása (mulasztása), amely a vonatkozó törvényi rendelkezésekkel és kamarai szabályzatokkal is ellentétes, nem feleltethető meg az ügyvédekkel szembeni törvényi és etikai elvárásoknak, s nem mellékesen az ügyvédi kar tekintélyét is csorbítja.

A Fegyelmi Tanács osztotta a fegyelmi biztos álláspontját abban a vonatkozásban, hogy az eljárás alá vont ügyvéd azzal, hogy a tárgyalásokon szabályszerű idézés ellenére nem jelent meg, távolmaradását előzetesen nem mentette ki, olyan magatartást tanúsított, amely ellentétes az Üttv. és ÜESZ fent hivatkozott rendelkezésével. A Fegyelmi Tanács rámutat arra, hogy az eljárás alá vont ügyvéd azon túl, hogy a kollégái magatartásáért alapból felel, azért is felelősséggel tartozik, hogy milyen munkarendet alakít ki. Az a tény, hogy eljárás alá vont ügyvéd olyan munkafolyamatokat alakított ki, aminek következtében a szabályszerűen átvett idézések nem jutnak el hozzá, és ezért elmulasztja a tárgyalásokat, azt támasztják alá, hogy a fegyelmi vétséget eshetőleges szándékkal valósítja meg, mert az ilyetén kialakított munkafolyamatokban rejlő következményt, veszélyt előre látja, de azok bekövetkezésébe belenyugszik.

Az Üttv. 127. § (1) bekezdése lehetőséget biztosít arra, hogy a Fegyelmi Tanács egyszerű megítélésű ügyben a határozatát tárgyalás tartása nélkül hozza meg. A FESZ 22.1. pontja értelmében a fegyelmi ügy tárgyalás tartása nélküli elbírálása indokolt, ha a fegyelmi vétség egyértelmű, a rendelkezésre álló adatokból további bizonyítás felvétele nélkül megállapítható a fegyelmi felelősség.
Jelen esetben, különös tekintettel arra, hogy az egyszerű megítélésű ügyben az eljárás alá vont ügyvéd maga is elismerte felelősségét, a tárgyaláson kívüli elbírálás valamennyi feltétele fennállt.

A Fegyelmi Tanács a fegyelmi biztos indítványával egyezően és az összes körülményre figyelemmel az Üttv. 108. § b) pontjában írt pénzbírság fegyelmi büntetést alkalmazta, mert álláspontja szerint az az ügy súlyával arányos, valamint amely prevenciós célok megvalósulását is szolgálja, és arra ösztönözheti az eljárás alá vont ügyvédet, hogy a jövőben a szakmai szabályokat és a kamarai szabályzatokat megtartva járjon el.

A Fegyelmi Tanács enyhítő körülményként értékelte a beismerést. A büntetés kiszabásánál a Fegyelmi Tanács a fokozatosság elve mentén figyelemmel volt az eljárás alá vont ügyvéd fegyelmi előéletére is.

Tekintettel arra, hogy az eljárás alá vont ügyvéd felelőssége megállapításra került, a Fegyelmi Tanács az Üttv. 142. § (2) bekezdése és a FESZ. 40.2. b) pontja alapján kötelezte az eljárás alá vont ügyvédet az eddigi eljárással felmerült átalányköltség viselésére.

Felhívja a fegyelmi tanács az eljárás alá vont ügyvéd figyelmét az Üttv. 22. § (1) bekezdés g) pontjában és a 149. § (1) bekezdés b) pontjában, valamint (6) bekezdésében foglaltakra, különös tekintettel arra, hogy a végrehajtható fegyelmi határozatból fakadó fizetési kötelezettség felszólítás ellenére történő nem teljesítése a kamarai tagság megszüntetését eredményezi.

A Fegyelmi Tanács határozata 2026. január 20. napján jogerős és végrehajtható.

(Budapesti Regionális Fegyelmi Bizottság – 2025. F. 238.)